

CSURKA ESZTER

V. Tánckiállítás

FESTMÉNYEK

Megnyitó: 2015. április 26., vasárnap, 17 óra

Megnyitja: P. Szabó Ernő művészettörténész

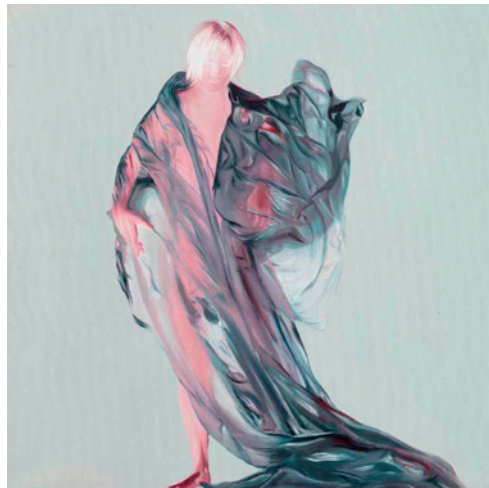
„A tenger ellenáll a megörökítésnek. Néha úgy tűnik, mintha hagyná magát, aztán, amikor már megragadni vélnénk, egyszer csak – szokatlan és idegen erővel – visszalök önmagunkhoz. Sajátos pillanatokban (mondjuk így: élethelyzetekben) meghallgatok egy CD-t – különféle tengerek hangjaival: egy track 8-10 perc, minden track másik tenger. Figyelem ezeket a térben és időben távoli hangokat, és tudom, hogy már rég nem olyan, mint a felvételen; még akkor sem, ha a helyszínen szinte a felvétellel azonosnak hallanám. És a tenger nem csak hang. Nem csak kép. Leginkább valamiféle testtapasztalathoz hasonlít. – Hallgatom a CD-t, és megsüllyednek bennem az irányok. Tétováságom nem a dokumentálhatóságnak szól, hanem valamiféle igazságnak. Mert végső soron mit várunk a tengertől? A holland vagy brit kikötők nyüzsgését, vagy Caspar David Friedrich magányos szerzetesének titokzatos beszélgetőtársát? Az elmesélt tengertől nemegyszer – ösztönösen? – valami „mást” várunk, valami „csodálatos metafizikát”. De nem azért, mert átkeltünk a fizikán, hanem mert éppen ezt nem szeretnénk

BERCZIK SÁRA
BUDAI TÁNCKLUB

A Berczik Sára Budai Táncklubbal közös rendezésben a
Tánc Világnapja alkalmából

2015. április 26–május 19.

Csurka Eszter: Cím nélkül, 2012, olaj, vászon, 55 x 55 cm

(vagyis éppen ezt szeretnénk megúszni, a fizikát)... Ez a kiállítás pedig – mint egyetlen nagyszabású installáció – a fizikai tapasztalat erejére irányítja a figyelmünket. Bevonja a testünket: már a nyitó térben sem tehetünk mást, végig kell mennünk a földre leterített közel egy tonnányi rizsen: ott vezet az út. Az érkezés rítusa mindjárt az elején elvesz tőlünk valami bizonyosságot, hogy aztán szinte azonnal meglepjen őszinteségével és intimitásával.

Mert hát nem kétséges, hogy a művészi tapasztalat forrásává itt a saját test válik. A művész nem egyszer önnön modelljévé lesz, hogy aztán így építse le mindazt, amit önmagával kapcsolatban látni vágya. Hogy aztán fölismerje magában az idegent és magát az idegenben.

Minél tovább nézed – figyeled –, annál inkább kiderül, hogy az újra és újra leírt, elmesélt dolgok között még annyi minden van. Valami folyton történik. Érzékeink gyakran becsapnak, mert a világot szüntelenül a jól ismerte egészítik ki: kipótolják, és ha kell, olyannak mutatják, amilyennek látni szoktuk (látni szeretnénk). De ha tét-len megfigyelő leszel, észreveheted, hogy pl. az affectusok réseiben nagy a nyüzsgés. Az áttűnések és elmozdulások, a vibrálások és kimerevedések. A határok elvesztése. Vagyis a tánc. Minden ugyanarról szól, de azonnal már egészen másról is.

Csurka Eszter szívesen mutatja az ezerszer megfestettet – az aktot, a csendéletet, a portrét – de a katalogizált affectusok réseiben lel rájuk, ott, ahol nem keresnénk. Meredten nézi, szinte zavarba ejtően, közben

vigyázatlanul önmagát sebz meg. Gyorsan dolgozik, már-már sietve, váratlanul lép ki a tétlenségéből, hogy megakadályozza az érzékek tisztogatását.

A tenger ellenáll a megörökítésnek. Néha úgy tűnik, mintha hagyná magát, aztán, amikor már megragadni vélnénk, egyszer csak – szokatlan és idegen erővel – visszalök önmagunkhoz. – Itt vagyunk. Nem kétséges, hogy a művészi tapasztalat forrásává a saját test válik. A művész nemegyszer önnön modelljévé lesz, hogy aztán így építse le mindazt, amit saját magával kapcsolatban látni vágya. Hogy aztán fölismerje magában az idegent és magát az idegenben.

Így lesz (lehet) kiállított „tárggyá” a művész szívhangja. Beléphetünk a szűk kamrába, a vibráló fehérségbe: ezzel a csennddel születünk, ez tartozik hozzánk; de pihenést csak a vörös tér kínál: egyetlen kép önmagát szétfeszítő pulzálása. A szerelem megáll, összegez, megmutat, lüktet; működik szinte magától, de nem tudni, hogy mennyit bír az érzékekre (hogy nem túl sokat-e?). Egyébként nincs nyugalom: szüntelenül nézni kell, hallani, tapintani; a rések között elakad a kezünk: szálla megy bele. Fonák helyzet. Ezt kapjuk: a fonákját. Behelyettesíthetjük-e a színes negatívak valós (pozitív) színeit? Nem negatívból van-e minden ismerősünk? Árnyékunk a fényérzékeny felületen. Külön- böző színekből kikevert szürkéik... ahogy az uszoda feszített víztükrébe csorog a viasz. A formát tartod, vigyázol, hogy ne rontsd el. A kezervedben van, de soha nem lesz a tiéd. Ahogy a tenger sem. Nem lesz a tiéd, de ülhetsz a partján.”

Varga Máttyás

Csurka Eszter (1969, Budapest)

Tanulmányok:

1991–1998 Magyar Iparművészeti Főiskola • 1992–1994 Színház és Filmművészeti Főiskola rendező-operatőr osztály • 1997 Fotó és alkalmazott grafika szakirányú vizuális kommunikáció tervező diploma • 1998 vizuális kommunikáció tervező művész diploma

Egyéni kiállítások:

1994 Vajda Lajos Pinceműhely, Szentendre • 1998 Budapest Galéria Kiállítóháza; Kifutó, FISE Galéria, Budapest • 1999 Salon d'Or Fribourg (CH); Rue de Lausanne 28, Fribourg (CH) • 2000 Duna Galéria, Budapest • 2001 Galerie H. Kollmann, Wien (A) • 2002 Várfok Galéria, Budapest; K. Bazovsky Ház Galéria, Budapest; Pécsi Galéria, Pécs; Gag Galéria, Budapest • 2003 Magma Galéria, Budapest; K. Petrys Galéria, Budapest • 2004 Örökmozgó Mozi, filmvetítés, Budapest • 2005 Várfok Galéria, Budapest • 2006 XX. Országos Akvarell Biennále, Eger; K. Petrys Galéria, Budapest; Várfok Galéria, Budapest • 2007 Galéria IX, Budapest; Reök Palota, Szeged • 2008 Homage, K. Petrys Galéria, Budapest; B55 Galéria, Budapest; Gönczi Galéria, Zalaegerszeg • 2009 Illúzió könyvbemutató, K. Petrys Galéria, Budapest; Ericsson Galéria, Budapest; Meh Mer Galéria (Ahmad Vhakilivel), Teherán, Irán; Víz alatt születő szobrok, Mom Park • 2010 Késői szüret, Kelet-szlovákiai Galéria, Kassa (SK); Vágy, Installációs kiállítás a Kiscelli Templomtérben, Budapest • 2012 Tudtam, hogy jönni fogsz, Tranzit Art Café, Budapest • 2013 Otthon, édes otthon, A38, Budapest; A tengerpartra, Ernst Múzeum, Budapest

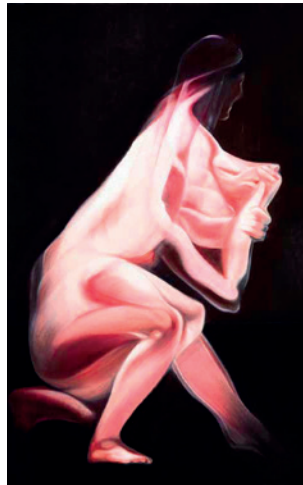
Performance-ok:

1999 Vizek őrei, Műcsarnok, Budapest; Kert performance, Kiscelli Múzeum, templomtér, Budapest; Festival Les Urbaines, Lausanne (CH) • 2003 Zab-Art, Kenyér performance, Várfok Galéria, Budapest • 2004 Illúzió Performance, A38, Budapest • 2005 Penge performance, Ludwig Múzeum, Művészetek Palotája, Budapest • 2009 Víz alatti szoborkészítés, tavaszi fesztivál, Sportmax, Budapest

Díjak:

1998–99 FISE ösztöndíj • 2001 Strabag festészeti díj • Fővárosi Önkormányzat Képzőművészeti Ösztöndíja, Wien (A) • 2002–04 Derkovits-ösztöndíj • 2004 Egri Akvarell Biennále, fődíj • 2005 1956-os Emlékműpályázat, II. díj, Műcsarnok, Budapest • 2007 Art Universitas, Békéscsaba • 2008 Hungart Ösztöndíj • 2009 római ösztöndíj

Csurka Eszter: *Cím nélkül*, 2008, olaj, vászon, 100×100 cm (részlet)

Csurka Eszter: *Cím nélkül*, 2009, olaj, vászon, vegyes technika, 200×300 cm (részlet)